

Vypravěno

dne 7.9.2016

Příloha Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 9.9.2016
podpis: Šišková

MVCRP018M033

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0798r

V Praze dne 5. 2016
Č.j.: MV-92779-5/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala l., státní občanka Mongolska. (dále jen „žadatelka“), zastoupena na základě plné moci, státní občanka České republiky, (dále jen „zmocněnec“), obě trvale byter rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 16. 5. 2016, č. j.: VS-4607/835.3/2-2014, jímž nebylo podle § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti žadatelky o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o :

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění:

I.

Dne 13. 3. 2014 podala žadatelka prostřednictvím Krajského úřadu Plzeňského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvu vnitra byla předmětná žádost doručena dne 15. 4. 2014. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadatelce povolen ode dne 1. 9. 2011 za účelem sloučení s občanem Evropské unie.

II.

Ministerstvo vnitra žádost žadatelky posoudilo v návaznosti na naplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 13 a § 14 zákona o státním občanství České republiky, přičemž po komplexním zvážení všech podkladů žádosti žadatelky nevyhovělo. Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatelka nesplňuje podmínku stanovenou v § 14 odst. 1 písm. a) nebo c) zákona o státním občanství České republiky, neboť nemá ke dni podání žádosti na území České republiky povolen trvalý pobyt nepřetržitě po dobu alespoň pěti let, ani po dobu, která společně s bezprostředně předcházejícím oprávněným pobytem na území České republiky dosahuje alespoň deseti let. K tomu Ministerstvo vnitra sdělilo, že splnění předmětné podmínky může žadatelce prominout na základě § 15 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství České republiky, neboť byla po dosažení věku 18 let osvojena státním občanem České republiky. Kromě výše uvedeného Ministerstvo vnitra v rozhodnutí dále konstatovalo, že žadatelka nesplňuje rovněž podmínku stanovenou v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, když neprokázala, že by se na území České republiky zdržovala alespoň v rozsahu poloviny doby pobytu, jak je stanovena v § 14 odst. 1 písm. a) nebo c) zákona

o státním občanství České republiky. K tomu Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatelka se v České republice zdržovala poprvé v období letních prázdnin v roce 2011, následně odcestovala zpět do Mongolska kvůli studiu. Dne 23. 6. 2012 se pak přistěhovala za matkou a jejím manželem do České republiky, přičemž od té doby se až do podání žádosti žadatelka převážně kvůli svému studiu zdržovala v Německu. Ministerstvo vnitra dodalo, že splnění této podmínky může být prominuto na základě § 15 odst. 2 písm. a) nebo b) zákona o státním občanství České republiky. Žadatelka však ani jeden z liberačních důvodů ve smyslu výše uvedeného ustanovení zákona o státním občanství České republiky pro možné prominutí splnění dané podmínky nespĺňuje. Rozhodnutí Ministerstva vnitra převzal zmocněnec žadatelky.

III.

Proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra podala žadatelka včasný rozklad, v němž uvedla, že s předmětným rozhodnutím Ministerstva vnitra nelze souhlasit, neboť trpí faktickými a právními vadami, když nebyl zjištěn skutečný stav věci.

Pokud se týká nespĺnění podmínky dle § 14 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky, žadatelka v rozkladu uvedla, že správní orgán prvního stupně se v rámci napadeného rozhodnutí nijak nevypořádal s její žádostí o prominutí splnění dané podmínky, kterou podala, neboť si byla vědoma, že danou podmínku nespĺňuje. S ohledem na tuto skutečnost lze tedy, dle vyjádření žadatelky, konstatovat, že došlo k porušení § 68 správního řádu, dle kterého je správní orgán povinen se s návrhy a námitkami účastníků řízení vypořádat. Vzhledem k tomu, že toto učiněno nebylo, je zde zjevná vadnost správního rozhodnutí.

K nespĺnění podmínky podle § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky žadatelka uvedla, že do této doby se ovšem započítávají i období nepřítomnosti cizince na území České republiky, pokud jednotlivá období nepřítomnosti nepřesáhla dva po sobě jdoucí měsíce, nebo ze závažného důvodu šest po sobě jdoucích měsíců. K tomu žadatelka sdělila, že z rozsudku Okresního soudu Domažlice ze dne 21. 1. 2015, č. j.: C 40/2014-39, vyplývá, že studuje na prestižní zahraniční škole v Německu, nicméně se do České republiky za rodinou vrací zhruba jednou za dva měsíce. Žadatelka pak v České republice tráví veškerý volný čas, přičemž v České republice i pracuje. Studium, nejprve v Mongolsku a následně v Německu, bylo pak ostatně dle vyjádření žadatelky konstatováno i v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. K tomu žadatelka dodala, že dle zákona o státním občanství České republiky je studium závažným důvodem pro nepřítomnost cizince na území České republiky a jeho doba má být považována za dobu na území České republiky strávenou. Vzhledem k tomu, že správní orgán prvního stupně nezohlednil, že žadatelka nebyla přítomna na území České republiky z důvodu studia, přičemž její doba pobytu mimo území České republiky nikdy nepřesáhla šest měsíců, je rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zásadně vadné i v tomto ohledu. Žadatelka v této souvislosti k rozkladu přiložila kopie jízdenek o jejích cestách do České republiky.

Žadatelka v rozkladu dále sdělila, že je v České republice zcela integrována a má zde funkční rodinu, se kterou je v pravidelném kontaktu. Žadatelka pak

nepovažuje studium v zahraničí za překážku pro udělení státního občanství České republiky, ba právě naopak. Žadatelka upozornila, že jejím otcem je dle rozsudku soudu státní občan České republiky, přičemž bratr je rovněž českým státním občanem. Po ukončení studia pak žadatelka v České republice hodlá žít.

Žadatelka uzavřela, že vzhledem k tomu, že správní orgán prvního stupně naprosto pominul některá z ustanovení zákona o státním občanství České republiky (nevypořádal se s žádostí o prominutí splnění podmínky dle § 14 odst. 1 a nesprávně vyhodnotil dobu pobytu mimo území České republiky), dá se dle názoru žadatelky konstatovat, že ke zjištění skutečného stavu nedošlo, kdy žadatelka byla zkrácena na svých právech a napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je tak vadné. S ohledem na tuto skutečnost žadatelka navrhla, aby napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra bylo zrušeno, popř. její žádosti o udělení státního občanství České republiky bylo vyhověno.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra předně uvádí, že dne 1. 8. 2016 bylo následně doručeno další podání žadatelky ze dne 21. 7. 2016 označené jako „žádost“, v němž žádala o urychlené rozhodnutí ve věci její žádosti o udělení státního občanství České republiky. Dále žadatelka požádala o zmírnění tvrdosti zákona, kdy zopakovala, že nepředpokládala, že vzdělávání ve státu Evropské unie se stane důvodem pro zamítnutí žádosti o udělení státního občanství České republiky. V této souvislosti se žadatelka vyjádřila k tomu, proč si ke svému studiu zvolila německou univerzitu (složení státní zkoušky z německého jazyka, neznalost českého jazyka pro studium na české škole). Žadatelka dále uvedla, že na německé univerzitě studuje český jazyk. Žadatelka se pak opakovaně vyjádřila ke své rodinné situaci, jakož i k zabezpečení svých příjmů. Součástí podání pak byla úředně ověřená kopie listiny o udělení českého státního občanství její matce a kopie potvrzení o tom, že na německé univerzitě studuje český jazyk. Ministr vnitra uvádí, že předmětné podání žadatelky ze dne 21. 7. 2016 bylo dle svého obsahu vyhodnoceno jako doplnění rozkladu.

Ministr vnitra je se zřetelem k závěru rozkladové komise toho názoru, že v daném případě nelze než ve shodě se závěry Ministerstva vnitra konstatovat, že žadatelka nesplňuje podmínku dle § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky. K posouzení této podmínky ministr vnitra předně uvádí, že předmětná podmínka odkazuje v případě žadatelky na § 14 odst. 1 písm. a) až c) zákona o státním občanství České republiky. Ve smyslu tohoto ustanovení je pak tedy nezbytné vykládat podmínku dle § 14 odst. 2 citovaného zákona, což znamená, že pro splnění této podmínky je nezbytné, aby se žadatelka ke dni podání žádosti nepřetržitě zdržovala na území České republiky více než 2 roky a 6 měsíců, případně více než 5 let. Podle § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky se pak do této doby započítávají i období nepřítomnosti cizince na území České republiky, pokud jednotlivá období nepřítomnosti nepřesáhla 2 po sobě jdoucí měsíce, nebo ze závažného důvodu 6 po sobě jdoucích měsíců; závažným důvodem je zejména

těhotenství a narození dítěte, vážné onemocnění, studium, odborné školení nebo pracovní cesta. Ministr vnitra uvádí, že ze spisového materiálu je prokazatelné, že žadatelce byl udělen trvalý pobyt ode dne 1. 9. 2011 s tím, že v období předcházejícím se v České republice zdržovala pouze v období letních prázdnin roku 2011, tedy po dobu cca 2 měsíců. Nicméně fakticky se v České republice žadatelka zdržovala až ode dne 23. 6. 2012, kdy se přistěhovala za matkou a jejím manželem. Do té doby žadatelka studovala v Mongolsku. Od roku 2012 až do podání žádosti o udělení státního občanství České republiky se pak žadatelka z důvodu studia zdržovala v Německu. Žádost o udělení státního občanství České republiky žadatelka podala dne 13. 3. 2014. Ministr vnitra uvádí, že v rámci posouzení splnění podmínky podle § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky nebyl zpochybněn pobyt žadatelky v České republice od června 2012, kdy její faktický pobyt, resp. její cesty do zahraničí za účelem studia, lze vykládat v souladu s § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky jako období nepřítomnosti, jež se započítává do doby pobytu na území České republiky. Tímto způsobem však nelze vykládat pobyt žadatelky v Mongolsku z důvodu jejího studia od roku 2011 do června 2012, neboť dle předmětné zákonné úpravy lze hodnotit faktický pobyt žadatelky bezprostředně předcházející podání žádosti a nikoli pobyt minulý, který byl přerušen delší nepřítomností žadatelky na území České republiky. I přes započtení doby pobytu žadatelky v Německu za účelem studia však nelze než konstatovat, že žadatelka neprokázala zákonem požadovanou dobu pobytu na území České republiky, tj. více než 2 roky a 6 měsíců, případně více než 5 let, pro splnění předmětné podmínky, když ke dni podání žádosti o české státní občanství činil faktický pobyt žadatelky v České republice cca 2 roky, což, jak je patrné výše, je doba nedostatečná. Na tomto závěru nezmění nic ani další kopie jízdenek o cestách do České republiky, které žadatelka přiložila ke svému rozkladu. S přihlédnutím k výše uvedenému považuje ministr vnitra za vyvrácenou námitku žadatelky stran nesprávného zhodnocení doby jejího pobytu na území České republiky v návaznosti na posouzení splnění, resp. nesplnění podmínky dle § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky ze strany správního orgánu prvního stupně.

Ministr vnitra v této souvislosti přezkoumal také závěr Ministerstva vnitra o neprominutí splnění této podmínky žadatelce podle § 15 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, přičemž se plně ztotožnil se závěry Ministerstva vnitra. Podle § 15 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky může být splnění podmínky prominuto žadateli, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt a jehož manžel nebo partner, se kterým žije ve společné domácnosti, je státním občanem České republiky, nebo je žadatel ke dni podání žádosti mladší 18 let. V případě žadatelky okolností ve smyslu výše uvedeného, pro které by jí mohla být podmínka stanovená v § 14 odst. 2 citovaného zákona prominuta, neexistují. Se zřetelem k výše uvedenému nelze jakkoliv zohlednit ani žadatelkou v doplnění rozkladu následné doložení listiny o udělení státního občanství České republiky její matce.

Námitka žadatelky, že v rámci řízení o žádosti o udělení českého státního občanství nebyl správním orgánem prvního stupně zjištěn skutečný stav věci, čímž byla krácena práva žadatelky, ve světle výše popsanych skutečností neobstojí.

K námitce žadatelky stran její rodinné integrace ministr vnitra uvádí, že tato nebyla správním orgánem prvního stupně zpochybněna. Naopak Ministerstvo vnitra v napadeném rozhodnutí uvedlo, že lze konstatovat částečné naplnění rodinné integrace žadatelky v České republice, a to právě s ohledem na skutečnost, že její osvojitel a mladší bratr jsou státními občany České republiky. Stejně tak důvodem pro zamítnutí žádosti žadatelky o udělení státního občanství České republiky nebylo, že by tato neprokázala zdroje svých příjmů, či samotné vzdělávání žadatelky v zemi Evropské unie, jak se žadatelka mylně domnívá. Ministr vnitra opakuje, že důvodem zamítnutí žádosti o udělení českého státního občanství byla skutečnost, že žadatelka nesplnila podmínku dle § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, tedy, že neprokázala, že by se na území České republiky skutečně zdržovala alespoň v rozsahu jedné poloviny vyžadované doby pobytu, přičemž tuto podmínku jí nelze prominout.

K žádosti žadatelky o urychlené vyřízení věci ministr vnitra pouze uvádí, že podle § 23 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky rozhodnutí v řízení o rozkladu proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o udělení státního občanství České republiky vydá ministr ve lhůtě 120 dnů ode dne podání rozkladu.

Pokud se týká námitky žadatelky, že se Ministerstvo vnitra v rámci napadeného rozhodnutí nevypořádalo s její žádostí o prominutí splnění podmínky dle § 14 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky, ministr vnitra konstatuje, že tato skutečnost ve svém důsledku nemá vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí, když v rámci řízení o žádosti žadatelky o udělení českého státního občanství bylo zjištěno, že žadatelka nespĺňuje, jak výše uvedeno, ani podmínku dle § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, přičemž tuto jí nelze prominout. Nesplnění podmínky podle § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky a nemožnost jejího prominutí ministr vnitra považuje za dostačující důvod pro zamítnutí žádosti žadatelky o udělení státního občanství České republiky, třebaže splnění podmínky podle § 14 odst. 1 právě citovaného zákona by bylo možné žadatelce prominout.

Ministr vnitra konstatuje, že v postupu Ministerstva vnitra při vyřízení věci neshledal pochybení, jež by mohlo vést ke zrušení napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 5. 2016, a proto na návrh rozkladové komise rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

ministr vnitra

